

IN
MAJESTATEM
MISERICORDIAM ET MUNIFICENTIAM, VERBO,
BONITATEM PRINCIPIS,
IN PATRIAM BENIFICENTISSIMI,
FRIDERICI QVINTI,
DANIÆ, NORVEGLÆ &c. &c.
RECIS OPTIMI
ODE ENCOMIASTICA

PER
GUNNAREM PAULI,
Eccl. Hiardar-Holtensis in Islandia Occident. Pastorem
& loci Præpositum.

Sæpius carmen volui dicare
Laudibus REGIS, cui parat Arctos,
Optimi, quo se merito beatam
Dania jactat;

Proximi Divis, hominum Supremi,
Regibus cunctis Melioris, atque
Principum Gemmæ, puta FRIDERICI
Nomine QVINTI.

Cujus ad Nomen felix omnis ætas,
Cujus ad Numen Boreas movetur,
Cujus ad Lumen tenebrosa splendet
Ultima Thule.

Nec

Nec tamen eunſtas voluit, choroſco
Stultior laudes, numero carentes,
Maximi ſummas celebrare Regis

Noſtra Thalia,

Icarus non ſum vitreis daturus
Fluctibus nomen; Phaëthontis omnes
Improbos auſus manet adprobantes

Exitus idem.

Illa ſed tantum pietas volentem,
Quæ ſine exemplo patriæ Benignus
Præſtitit noſtræ, memorare grata

Mente jubebat.

Laudibus tantis nimium ſed impar,
Ponderis ſenſu gravioris Ætna (Hecla)
Sæpius, tentans aliquid, refugit

Noſtra Camena.

Quippe quid magnis ſapienter Ipſe
Poſſit in rebus, Catus, & benignè,
Tu mihi teſtis locuples, relucens

Temporis index.

Magnus in parvis Deus eſt & audit:
Cujus exemplum ſequitur MONARCHA,
Magnus in parvis, pariterque magnis,

Numinis inſtar.

Si nocens aurum meruit vocari,
Noxium ſi quod fuit aut metallum;
Te nihil rerum pretioſiarum

Mitius exſtat.

Sontibus paſſim nimium pepercit,
Et reos culpa vacuos peregit,
Jura pervertens hominum Deumque

Fulgida maſſa.

Tu nihil rerum violas bonarum,
Et tamen fontes, veniam haud merentes
Lenis abſolvit Theſpidos ſed abſque

Numine, læſe.

Mole sed quantum major est stupendis
Molibus Septem, quibus orbis olim
Claruit tantum superabis omnes

Laude perenni.

Aureus quanto potior metallis
Fulgidus splendor, meliore fama
Tu clues tanto, superans honore

Quodlibet aurum.

Aureas bullas crepet orbis errans:
Aureum vellus celebrent Poëtae:
Aureum testem FRIDERICIANÆ

Gratiæ amabo.

Aureos montes mihi polliceri
Si velit quisquam nihil æstimabo;
Aurea sed fulgens FRIDERICIANI

Me juvet auri.

Quærat inscriptos, varii coloris,
Fertiles campos peragrans & hortos,
Fulgidos flores, ovium magister

Nomina Regum.

Tu mihi Nomen FRIDERICI amandum,
Tu mihi Numen, faciemque monstras:
Numen Augustum, & faciem, merum quæ

Spirat amorem.

Fallor, an solus FRIDERICUS aurum
Æstimat rectè, sapiens amando?
Fallor, an solus FRIDERICUS auri est

Mitis amore?

Nubium si quid facies Serena,
Tristibus curis, aliove casu,
Contrahat Summi quibus Imperantes

Sæpe premuntur,

Tum tui aspectu DOMINI memento
(Pellit ut nubes aqyilo Salubris)
Gratiam vultus, radiosque dulces,

Reddere terris.

Non bene concluditur.

Aurèa Phœbus facie recurrens
Aureum tempus Boreæ reducat,
Aureos mores faciles docente

Rege popellos.

REGIS exemplum Borealis oræ
Principes cuncti pariter sequantur
Lenitas justè sapiens in ipso

Fulgeat auro.

Fulgidi, tellus, genitrix metalli
Quæ decus tantum geris omnis ævi,
Tanta qui felix opibus tuis mi-

racula præstat,

Gratiam tantis meritis repende,
Optimo Regum, Patriæ PARENTI,
Largiter fundens rutilantis auri

Divite vena.

Gloria plenus. Saturatus annis,
Omnibus Major, Meliorque, tandem,
Regibus, quando FRIDERICUS altum

Scandet Olympum,

Ante qui fidus Domino adfuisti,
Tum, licet quantum, Dominum sequeris
Arduus celsi referendus inter

Lumina cæli.

Dumque virtutem docet Ipse Divus
Posteræ Felix generationes,
Aureum fidus FRIDERICIANUM

Tempora signet.

